

ΤΟ**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ****Τμήμα 17^ο Τριμελές**

Αποτελούμενο από τους: Παναγή Κουτρίκη, Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ., Ευτυχία Κούρλα και Βασιλική Τσάκαλη – Εισηγήτρια, Εφέτες Δ.Δ., και γραμματέα τον Παναγιώτη Θεοδωρακόπουλο, δικαστικό υπάλληλο,

σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10 Μαΐου 2018, για να δικάσει την από 3 Νοεμβρίου 2017 (αριθ.καταχ. ΠΡ 1137/3.11.2017) προσφυγή

τ η ς ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΡΓΟΝΕΤ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», η οποία εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (οδός Αμαρουσίου – Χαλανδρίου αρ. 29) και παρέστη με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κωνσταντίνο Σακελλάρη. Επίσης, παρέστη και με την πληρεξουσία δικηγόρο της Αναστασία Δρίτσα, με δήλωση κατ' άρθρο 133 παρ.2 του ΚΔιοικΔικ.

κ α τ ά τ η ς Επιτροπής Ανταγωνισμού, Ανεξάρτητης Αρχής, η οποία εδρεύει στην Αθήνα (Κότσικα αρ. 1Α) και παρέστη με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Χαράλαμπο Σταμέλο, με δήλωση κατ' άρθρο 133 παρ.2 του ΚΔιοικΔικ.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν ό μ ο

1.Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. σχετ. τα 1430987, 1430970 έως 1430975, 3164351, 3164352 και 5179254 σειράς Α' ειδικά έντυπα γραμμάτια παραβόλου), ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της 644/2017 απόφασης της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού (και όχι της 664/2017, όπως εκ προφανούς λάθους αναφέρεται στην προσφυγή, το οποίο διορθώθηκε και με σχετική δήλωση, επ' ακροατηρίου), κατά το μέρος κατά το οποίο επιβλήθηκε

σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας πρόστιμο ύψους 18.875 ευρώ, για παράβαση των διατάξεων του άρθρου 1 του ν. 703/1977.

2.Επειδή, ο ν. 703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού» (ΦΕΚ Α΄ 278), που ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, ορίζει στο άρθρο 1 παρ. 1 ότι : «1 Απαγορεύονται πάσαι αι συμφωνίαι μεταξύ επιχειρήσεων, πάσαι αι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και οιασδήποτε μορφής ενηρμονισμένη πρακτική επιχειρήσεων, αι οποίαι έχουν ως αντικείμενον ή αποτέλεσμα την παρακώλυσιν, τον περιορισμόν ή την νόθευσιν του ανταγωνισμού ιδία δε αι συνιστάμενοι εις : α) τον άμεσον ή έμμεσον καθορισμόν των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής, β)τον περιορισμό ή τον έλεγχο της παραγωγής, της διάθεσης, της τεχνολογικής ανάπτυξης ή των επενδύσεων, γ)την κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού, δ)την εφαρμογή άνισων όρων για ισοδύναμες παροχές στο εμπόριο, κατά τρόπο που να δυσχεραίνεται η λειτουργία του ανταγωνισμού, ιδίως δε την αδικαιολόγητη άρνηση πώλησης, αγοράς ή συναλλαγής, ε)την εξάρτηση σύναψης συμβάσεων από την αποδοχή εκ μέρους των αντισυμβαλλομένων πρόσθετων παροχών που από τη φύση τους ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν συνδέονται με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών» και στο άρθρο 9 (όπως είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 22 του ν. 2000/1991 και αντικαταστάθηκε στη συνέχεια από την παρ. 6 του άρθρου 4 του ν. 2296/1995 και το άρθρο 16 του ν. 3373/2005) ότι : «1. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αν, μετά από σχετική έρευνα που διεξάγεται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν καταγγελίας ..., διαπιστώσει παράβαση της παρ. 1 του άρθρου 1 και των άρθρων 2, 2α και 5 (του ν. 703/1977) ή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μπορεί με απόφασή της : α) ... β) ... γ) ... δ) να απευθύνει συστάσεις σε περίπτωση παράβασης των άρθρων 1, 2 και 2α, όπως προστίθενται με τον παρόντα νόμο 703/1977 και να απειλήσει πρόστιμο ή χρηματική ποινή ή και τα δύο, σε περίπτωση συνέχισης ή επανάληψης της παράβασης, ε) ... στ) να επιβάλει πρόστιμο στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που υπέπεσαν στην παράβαση. 2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο επιβαλλόμενο ή απειλούμενο πρόστιμο μπορεί να φτάνει μέχρι ποσοστού δεκαπέντε τοις εκατό (15%) των ακαθάριστων εσόδων της

επιχείρησης της τρέχουσας ή της προηγούμενης της παράβασης χρήσης. Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης». Εξάλλου, στο άρθρο 25 του επακολουθήσαντος ν. 3959/2011 (ΦΕΚ Α' 93) ορίζεται ότι: «1. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αν, ύστερα από σχετική έρευνα που διεξάγεται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν καταγγελίας ... διαπιστώσει παράβαση των άρθρων 1, 2 και 11 ..., με απόφαση της, διαζευκτικά ή σωρευτικά, μπορεί : α) ... β) ... γ) ... δ) να επιβάλει πρόστιμο κατά την παράγραφο 2α στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που υπέπεσαν στην παράβαση ... 2. α) Το πρόστιμο που επιβάλλεται ή επιβάλλεται κατά την περίπτωση δ', ε' και στ' της παραγράφου 1 μπορεί να φτάνει μέχρι ποσοστού δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού κύκλου εργασιών της επιχείρησης της χρήσης κατά την οποία έπαυσε η παράβαση ή, αν αυτή συνεχίζεται μέχρι την έκδοση της απόφασης, της προηγούμενης της έκδοσης της απόφασης χρήσης. ...».

3.Επειδή, όπως έχει κριθεί (ΣΤΕ 1036/2016, 3103/2015, 3859/2014, 2365/2013, 2780/2012 με τις εκεί παρατειθέμενες παραπομπές σε νομολογία ΔΕΚ και ΠΕΚ), κατά την έννοια των προαναφερόμενων διατάξεων, κάθε συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ επιχειρήσεων που έχει είτε ως αντικείμενο είτε ως εν δυνάμει αποτέλεσμα τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού επισύρει την επιβολή των κυρώσεων του άρθρου 9 του ν. 703/1977. Περαιτέρω, οι έννοιες «συμφωνία», «αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων» και «εναρμονισμένη πρακτική» καταλαμβάνουν, από υποκειμενική άποψη, μορφές συμπαιγνίας που έχουν την ίδια φύση και διακρίνονται μόνον ως προς την ένταση και τις μορφές υπό τις οποίες αυτές εκδηλώνονται. Ειδικότερα, για να υπάρχει συμφωνία, αρκεί οι οικείες επιχειρήσεις να έχουν σχηματίσει κοινή βούληση να συμπεριφερθούν στην αγορά, η καθεμία στο πλαίσιο του τομέα δραστηριότητάς της, κατά καθορισμένο τρόπο. Από την άποψη αυτή, σημασία δεν έχει η μορφή με την οποία εκδηλώνεται η βούληση και ο συντονισμός της δράσης των ενεχόμενων επιχειρήσεων ούτε αν έχει καταρτισθεί έγκυρη και δεσμευτική σύμβαση, κατά τους όρους του εθνικού δικαίου, ούτε αν οι ενεχόμενες επιχειρήσεις έχουν σχηματίσει την αντίληψη ότι, ως εκ της φύσεως των μεταξύ τους επαφών και συνεννοήσεων έχουν νομική, εν τοις πράγμασι, ή ηθική υποχρέωση να

τηρήσουν τα συμφωνηθέντα αλλά το περιεχόμενό της κοινής βούλησης. Εναρμονισμένη δε πρακτική συνιστά κάθε μορφή συμπεριφοράς, η οποία, χωρίς να συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία μιας συμφωνίας ή να έχει φθάσει μέχρι του σημείου πραγματοποίησής μιας καθαυτή συμφωνίας, υποβοηθά, ή επιτρέπει το συντονισμό της συμπεριφοράς των ενεχόμενων επιχειρήσεων, κατ' απόκλιση από την αρχή, κατά την οποία κάθε επιχειρηματίας οφείλει να καθορίζει κατά τρόπο αυτόνομο την πολιτική που προτίθεται να ακολουθήσει εντός της αγοράς και τους όρους που προτίθεται να επιφυλάξει στην πελατεία του, και, υποκαθιστώντας την ενσυνείδητη πρακτική συνεργασία των επιχειρήσεων αυτών έναντι των κινδύνων του ανταγωνισμού, επιτρέπει την αποκρυστάλλωση κεκτημένων καταστάσεων, σε βάρος της αποτελεσματικής ελευθερίας κυκλοφορίας των αγαθών και υπηρεσιών μέσα στην εθνική αγορά, και αποστερεί τους καταναλωτές από την πραγματική δυνατότητα να επωφεληθούν ευνοϊκότερων όρων συναλλαγής, που θα τους προσεφέροντο υπό κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού και την πραγματική ελευθερία να επιλέγουν τους προμηθευτές τους. Ακόμα, σημασία δεν έχει η μορφή με τη οποία εκδηλώνεται η κοινή (ή εναρμονισμένη) βούληση των συμπρατουσών επιχειρήσεων αλλά το περιεχόμενό της, που μπορεί να προκύπτει τόσο από τις ρήτρες μιας σύμβασης, όσο και από τις αντίστοιχες εκδηλώσεις συμπεριφοράς των οικείων επιχειρήσεων που παρέχουν είτε ευθέως, είτε εμμέσως ενδείξεις για την ύπαρξη και το περιεχόμενο της σύμπραξης. Ειδικότερα, ενδείξεις μπορούν επίσης να συναχθούν, εμμέσως, από την παράλληλη συμπεριφορά των ενεχομένων επιχειρήσεων, αν από τις εξηγήσεις που παρέχουν οι τελευταίες δεν αποδεικνύεται άλλη εύλογη ερμηνεία της συμπεριφοράς αυτής. Εκδηλώσεις συμπεριφοράς που παρέχουν ευθέως ενδείξεις για την ύπαρξη και το περιεχόμενο της σύμπραξης μπορεί να είναι, μεταξύ άλλων, έγγραφες και στοιχεία από τα εμπορικά ή φορολογικά βιβλία των επιχειρήσεων, εσωτερικά έγγραφα, ανακοινώσεις, αλληλογραφία, και εν γένει κάθε μορφής δήλωση ή ανακοίνωση βούλησης ή παράστασης, προκειμένου δε περί οριζοντίων συμπράξεων και οι ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ ανταγωνιστών ή και επαφές με ανταγωνιστές ή συνεργάτες τους, εφόσον κατά τις επαφές αυτές η επιχείρηση δεν αποστασιοποιήθηκε ρητά. Εξάλλου, ενδείξεις συμμετοχής μιας

επιχείρησης σε απαγορευμένη σύμπραξη μπορεί να συναχθούν ακόμη και από στοιχεία που δεν αναφέρονται άμεσα σε αυτήν, αλλά σε άλλα μέλη της απαγορευμένης σύμπραξης. Περαιτέρω, το δικαστήριο της ουσίας, που ελέγχει την κρίση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, υποχρεούται, εφαρμόζοντας τις περί αποδείξεως διατάξεις (άρθρα 144 επ.) του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97) να σχηματίσει πλήρη και βέβαιη δικανική πεποίθηση για τη διάπραξη της παράβασης. Προς τούτο δε, δεν απαιτείται άμεση απόδειξη του καθενός από τα περιστατικά που την συγκροτούν, παρά αρκεί από την συνολική και όχι μεμονωμένη και αποσπασματική εκτίμηση των κατ' ιδίαν αποδεικτικών μέσων να προκύπτουν σοβαρές και συγκλίνουσες ενδείξεις, οι οποίες, έστω και αν αυτοτελώς εξεταζόμενες είναι ανεπαρκείς, συνεκτιμώμενες αρκούν για να στηρίξουν δικαστικό τεκμήριο περί την συνδρομή περιστάσεων που (συνεκτιμώμενες και αυτές) στοιχειοθετούν (άμεσα ή έμμεσα, δια της συναγωγής περαιτέρω δικαστικού τεκμηρίου) την διαπραξη της παράβασης. Εξάλλου, έστω και αν το νόμιμο βάρος απόδειξης της παράβασης φέρει η Επιτροπή, τα πραγματικά στοιχεία τα οποία επικαλείται η μία πλευρά μπορεί να είναι ικανά να υποχρεώσουν την άλλη πλευρά να παράσχει μια εξήγηση ή αιτιολογία, ελλείψει της οποίας να επιτρέπεται να συναχθεί ότι η πρώτη πλευρά ανταποκρίθηκε στην υποχρέωσή της. Επομένως, και αν ακόμη τα περιστατικά που επικαλείται η Επιτροπή δεν αρκούν, αυτά και μόνα, για την συναγωγή δικαστικού τεκμηρίου, η τέλεση της παράβασης μπορεί να θεωρηθεί αποδεδειγμένη, αν τα περιστατικά αυτά αρκούν για να θεμελιώσουν υποχρέωση της ενεχόμενης επιχείρησης να παράσχει μια πειστική εναλλακτική εξήγηση για την συμπεριφορά της και αυτή δεν ανταποκριθεί επιτυχώς στην υποχρέωση αυτή. Η κατά τα ανωτέρω απόδειξη δια δικαστικού τεκμηρίου δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης αλλά ρύθμιση η οποία αφορά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, στηριζόμενη στα διδάγματα της κοινής πείρας και δεν παραβιάζει το κατοχυρωμένο από το άρθρο 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. τεκμήριο αθωότητας, το οποίο δεν αποκλείει την προσφυγή σε πραγματικά ή νομικά τεκμήρια, παρά επιβάλλει τον περιορισμό τους σε λογικά όρια, ενόψει της σοβαρότητας του διακυβεύματος και της ανάγκης σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας.

4.Επειδή, εξάλλου, το άρθρο 25 (Κεφάλαιο VII, «Παραγραφή»), του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 [για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ήδη άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ), ΕΕ 2003, L1/4-1-2003 σελ. 1 επ.], το οποίο - ελλείψει διατάξεων περί παραγραφής στον ισχύοντα κατά τον κρίσιμο χρόνο ν. 703/1977 – είναι κατ' αναλογία εφαρμοστέο επί παραβάσεων του άρθρου 1 του πιο πάνω ν. 703/1977 (ΣΤΕ 1976/2015), ορίζει ότι : «1. Οι εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή δυνάμει των άρθρων 23 και 24 υπόκεινται στις ακόλουθες προθεσμίες παραγραφής : α) τρία έτη για τις παραβάσεις των διατάξεων σχετικά με τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών ή τη διενέργεια ελέγχων, β) πέντε έτη για όλες τις υπόλοιπες παραβάσεις. 2. Η παραγραφή αρχίζει από την ημέρα διάπραξης της παράβασης. Ωστόσο, αν μια παράβαση είναι διαρκής ή έχει διαπραχθεί κατ' εξακολούθηση, η παραγραφή αρχίζει από την ημέρα παύσης της παράβασης. 3. Η παραγραφή που ισχύει για την επιβολή προστίμων ή χρηματικών ποινών διακόπτεται από κάθε πράξη της Επιτροπής ή της αρχής ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους η οποία αποβλέπει στη διερεύνηση ή σε διαδικασίες κατά της παράβασης. Η διακοπή της παραγραφής ισχύει από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε μια τουλάχιστον επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων που μετείχε στην παράβαση. Στις πράξεις που συνεπάγονται τη διακοπή της παραγραφής συγκαταλέγονται οι εξής : α) οι γραπτές αιτήσεις της Επιτροπής ή της αρχής ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους για την παροχή πληροφοριών, β) οι γραπτές εντολές διεξαγωγής ελέγχου που χορηγεί στους υπαλλήλους της η Επιτροπή ή η αρχή ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους, γ) η κίνηση διαδικασίας από την Επιτροπή ή από την αρχή ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους, δ) η κοινοποίηση έκθεσης αιτιάσεων από την Επιτροπή ή την αρχή ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους. 4. Η διακοπή της παραγραφής ισχύει για όλες τις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που συμμετείχαν στην παράβαση. 5. Η παραγραφή αρχίζει εκ νέου μετά από κάθε διακοπή. Ωστόσο, η παραγραφή επέρχεται το αργότερο την ημέρα παρέλευσης προθεσμίας ίσης με το διπλάσιο της προθεσμίας παραγραφής, υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή δεν έχει επιβάλει πρόστιμο ή χρηματική ποινή. ...».

5.Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της οικογραφίας προκύπτουν τα εξής : Η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (Γ.Δ.Α.), διενέργησε αυτεπάγγελτη έρευνα για νόθευση ανταγωνισμού στον διαγωνισμό του έργου «Περιβαλλοντική Αποκατάσταση- Ανάπλαση Χ.Α.Δ.Α. Ν.Πέλλας προϋπολογισμού 4.470.000,00 ευρώ», με αφορμή την με αρ. πρωτ. 964/15.2.2011 ανώνυμη επιστολή, στην οποία αναφέρονταν τα εξής: «Την 30.11.2010 στην Δ/νση Τεχν. Υπηρεσιών Νομ. Αυτ. Πέλλας πραγματοποιήθηκε ο διαγωνισμός του παραπάνω έργου στον οποίο συντελέστηκαν τα κάτωθι παράνομα : Α) Την προηγούμενη ημέρα του διαγωνισμού συναντήθηκαν οι εργολάβοι που είχαν πάρει τεύχη για τον ως άνω διαγωνισμό στο ξενοδοχείο «Ξενία» της Έδεσσας για να μοιράσουν την δουλειά του έργου. Στην συνάντηση αυτή ήταν περίπου τριάντα εργολάβοι από όλη σχεδόν την Ελλάδα (ρώτα ρεσεψιόν ξενοδοχείου). Εκεί αποφασίσθηκε, κατόπιν διαβουλεύσεων το έργο να αφεθεί σε κάποιους, δηλαδή να μην γίνει πραγματικός ανταγωνισμός και οι υπόλοιποι να μοιραστούν 370.000,00 ευρώ. Την επόμενη ημέρα του διαγωνισμού δόθηκαν μόνο τρεις συμφωνημένες προσφορές, ενώ τεύχη για τον διαγωνισμό πήραν πάνω από τριάντα εργολάβοι οι οποίοι μάλιστα είχαν βγάλει και εγγυητικές συμμετοχής, διότι χωρίς αυτές δεν θα παίρνανε μέρος από την μοιρασιά. Β) Όποιος διαφώνησε με τις πρακτικές αυτές απειλήθηκε, δεν αφέθηκε να καταθέσει οικονομική προσφορά και για την σιωπή του ανταμείφθηκε με επί πλέον χρηματικό ποσό. Γ) Η έκπτωση που θα προσφέρονταν σε περίπτωση αδιάβλητης διαδικασίας θα ήταν μεγαλύτερη του 50% μιάς και στον προϋπολογισμό του έργου οι ποσότητες είναι πολύ αυξημένες σε σχέση με τις πραγματικές (πάνω από διπλάσιες). Η έκπτωση του έργου τώρα λόγω των παραπάνω είναι της τάξης του 2% με αποτέλεσμα την μεγάλη οικονομική ζημία του Δημοσίου με τουλάχιστον 2.200.000,00 ευρώ. Δ) Τα παραπάνω ήταν σε πλήρη γνώση μελών της Επιτροπής Διαγωνισμού και άλλων υπηρεσιακών παραγόντων. Παρακαλώ για τις δικές σας ενέργειες πριν ξεκινήσει το έργο και φαγωθούν τα χρήματα». Η ίδια επιστολή είχε σταλεί στις 9.12.2010 και στο Σώμα Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης Π.Γ. Θεσσαλονίκης. Κατά τον έλεγχο που διενεργήθηκε από τη Γ.Δ.Α. για τον εν λόγω διαγωνισμό προέκυψε ότι δικαίωμα συμμετοχής σε αυτόν είχαν,

σύμφωνα με την διακήρυξη, εργοληπτικές επιχειρήσεις, είτε μεμονωμένα, είτε σε κοινοπρακτικό σχήμα, εφόσον πληρούσαν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. Για το διαγωνισμό έλαβαν τεύχη 43 εταιρείες, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, κατέθεσαν δε προσφορά οι πέντε εξ αυτών και ειδικότερα οι «ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Α.Ε.», «ΙΘΑΚΗ ΑΤΕ», «ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΑΕ» και «Κ/Ξ ΨΑΡΑΣ –ΑΙΑΣ ΑΤΕ». Ο διαγωνισμός διεξήχθη στις 30.11.2010, ανάδοχος αναδείχθηκε με τεκμαρτή έκπτωση 2,47% έναντι συνολικού ποσού 4.359.382 ευρώ, η «ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΑΕ», η οποία αφού ανακηρύχθηκε οριστικός ανάδοχος στις 08.12.2010, συνήψε, στις 30.12.2010, με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πέλλας την εργολαβική σύμβαση κατασκευής του ανωτέρω έργου για ποσό 3.472.995,86 ευρώ με αναθεώρηση και Φ.Π.Α. Ακολούθως, στις 19.01.2011 κατ' εφαρμογή του άρθρου 66 του ν. 3669/2008 συνεστήθη, προς το σκοπό της εκπλήρωσης των συμβατικών απαιτήσεων και της εμπρόθεσμης και έντεχνης αποπεράτωσης του έργου, κοινοπραξία, μεταξύ της αναδόχου του έργου και της εταιρείας «ΕΡΓΑΣΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε», η οποία εκτέλεσε το έργο, αφού προηγουμένως συνήψε συμφωνητικό υπεργολαβίας (αρχικό στις 18.04.2011 και τροποποιητικά στις 20.05.2011 και 18.04.2012) τμημάτων αυτού με την εταιρεία «ΑΞΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ», συμφωνητικό εισφοράς τμήματος έργου με την εταιρεία «ΕΡΓΑΣΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε» (αρχικό από 18.04.2011 και τροποποιητικά στις 02.05.2011 και 18.04.2012) και συμφωνητικά παροχής τεχνικών συμβουλών με την «ΕΡΓΑΣΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΕ» (στις 07.10.2011) και τη «ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Α.Ε.» (στις 12.01.2012). Το έργο ολοκληρώθηκε εμπρόθεσμα στις 29.06.2012 και παρελήφθη από την επιτροπή παραλαβής στις 08.11.2013. Για την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης αυτής η Γ.Δ.Α., πραγματοποίησε επιτόπιους ελέγχους και ειδικότερα στις 1.3.2011 στην έδρα της εταιρείας ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, στο ξενοδοχείο «ΞΕΝΙΑ» και στο Σύνδεσμο Εργοληπτών Δημοσίων Έργων Ν. Πέλλας, στις 2.3.2011 στην έδρα της εταιρείας ΕΡΓΑΣΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗ και στις 6.4.2011 στις έδρες των εταιρειών ΛΑΤΟΜΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ και ΙΘΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, έλαβε ανωμοτί καταθέσεις από στελέχη των εργοληπτριών εταιρειών, μεταξύ των οποίων και από τον [...].

εκπρόσωπο της προσφεύγουσας, στις 15.12.2015, και ζήτησε στοιχεία από την Διεύθυνση Τεχνικών Έργων της Περιφερειακής Ενότητας Πέλλας. Ειδικότερα, κατά τον έλεγχο στο ξενοδοχείο «ΞΕΝΙΑ» ελέγχθηκε το βιβλίο εισόδου - εξόδου, καθώς και παραστατικά – αποδείξεις παροχής υπηρεσιών. Στο ημερολόγιο που τηρείται στον χώρο υποδοχής, στη σελίδα με ημερομηνία 29.11.2010, βρέθηκε η εξής σημείωση : «80 ευρώ ΕΡΓΑΣΙΣ Α.Ε. 6:00 – 9:00 [...] ΑΙΘΟΥΣΑ. ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΑΝΤΩΝΗΣ». Σε σχετική ερώτηση των ελεγκτών, η διευθύντρια του ξενοδοχείου απάντησε ότι στις 29.11.2010 είχε πραγματοποιηθεί συνάντηση των τοπικών εργοληπτών-κατασκευαστών του Ν. Πέλλας. Η κράτηση της αίθουσας έγινε από τον [...] της εταιρείας «ΕΡΓΑΣΙΣ». Από τον έλεγχο, στις σχετικές αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, διαπιστώθηκε ότι έξι εκπρόσωποι-στελέχη κατασκευαστικών εταιρειών διέμεναν στο εν λόγω ξενοδοχείο στις 29.11.2010 και δύο στις 30.11.2010. Η ημερομηνία άφιξης όσων διέμεναν στο ξενοδοχείο στις 29.11.2010, σύμφωνα με το βιβλίο εισόδου του ξενοδοχείου, είναι : 18.36 μ.μ και 18.45 μ.μ., αντίστοιχα, για τους [...] και [...], εκπροσώπους της εταιρείας ΝΙΟΒΗ, 22.56 μ.μ. για τον [...], εκπρόσωπο της προσφεύγουσας, 18.51 μ.μ. για τον [...], εκπρόσωπο της εταιρείας [...], 18.49 μ.μ. για τον [...], εκπρόσωπο της εταιρείας ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΒΑΛΑΣ, 18.47 μ.μ. για τον [...], εκπρόσωπο της εταιρείας ΛΙΜΕΝΙΚΗ, ενώ οι [...], εκπρόσωπος της εταιρείας ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, και [...], εκπρόσωπος της εταιρείας ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ, που διέμεναν στο ξενοδοχείο στις 30.11.2010 αφίχθησαν σε αυτό , σύμφωνα με το βιβλίο εισόδου του, : στις 7.20 π.μ. Επίσης, κατά τον επιτόπιο έλεγχο στην εταιρεία ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ βρέθηκε προσωπική ατζέντα - ημερολόγιο για το έτος 2010 του εκπροσώπου της [...], Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της. Από τις εγγραφές στο ημερολόγιο αυτό προκύπτει συνάντηση των εκπροσώπων των εταιρειών «ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ», «ΕΡΓΑΣΙΣ», «ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ», «ΑΞΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗ» στις 29.11.2010 στο ξενοδοχείο «ΞΕΝΙΑ», καθώς και δεύτερη συνάντηση των τριών πρώτων εκτός ξενοδοχείου. Ειδικότερα, αναφέρεται : «18.04 Αφιξη ΧΕΝΙΑ - [...] – [...] – [...]. 350.000 (22 περίπου εταιρείες έξω) ... 23.00 Εγώ – [...] – [...] Σταθμός για φαγ. ... μεγάλα περιθώρια – η έκπτωση > 40%». Σε άλλο σημείο της ίδιας ατζέντας με ημερομηνία 30.11.2010 αναφέρονται

μεταξύ άλλων : « 09:00 [...] – (Νομαρχία Έδεσσας) ΝΙΟΒΑ Α.Ε. (4η σ' όλα)... 10:30 Έδεσσα Δγμος (=Διαγωνισμός): [...] 2 και 5 εγώ 1 & 3 ανάδοχος Μηχανική Περ/ντος». Τέλος, στην ίδια ατζέντα στις παρακάτω ημερομηνίες αναφέρονται τα εξής : « 1 Δεκεμβρίου 2010 – Λάρισα 9:13 [...] - 18 ή 19 οι απ' έξω... 9:45 ... Βρώμισε η υπόθεση ΧΑΔΑ Πέλλας (πιθανή ακύρωση)», «1 Μαρτίου 2011 ... 13:30 [...] (έλεγχος Επ. Ανταγωνισμού)... ».

Επίσης, κατά τον επιτόπιο έλεγχο στην εταιρεία ΕΡΓΑΣΙΣ βρέθηκε χειρόγραφη σημείωση που αφορά στον επίμαχο διαγωνισμό στο ημερολόγιο της [...], μέλους του Δ.Σ της εταιρείας και με ημερομηνία 2.12.2010, ήτοι δύο ημέρες μετά την υποβολή προσφορών και την ανακήρυξη προσωρινού αναδόχου, η οποία αναφέρει «Κατασκευαστική Κ/ξια τύπου Σερρών για ΧΑΔΑ Πέλλας με ΕΡΓΑΣΙΣ - ΜΗΧΑΝΙΚΗ», καθώς και εγγυητική επιστολή συμμετοχής της εταιρείας αυτής στον εν λόγω διαγωνισμό ύψους 71.223 ευρώ, ενώ από τη διενέργεια επιτόπιου ελέγχου στην εταιρεία «ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ» βρέθηκε ανυπόγραφο σχέδιο του από 31.12.2011 ιδιωτικού συμφωνητικού σύστασης κοινοπραξίας, για την κατασκευή του επίμαχου έργου, μεταξύ των εταιρειών «ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ» και «ΕΡΓΑΣΙΣ». Από τις απαντήσεις - ανωμοτί καταθέσεις - των εκπροσώπων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων «ΕΡΓΑΣΙΣ», «ΝΙΟΒΗ», «ΕΡΓΟΝΕΤ», «ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ», «ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΒΑΛΑΣ», προέκυψε ότι όλοι είχαν λάβει τεύχη για τον εν λόγω διαγωνισμό, όμως μόνο η «ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ» υπέβαλε προσφορά. Κανείς δε εκ των ερωτηθέντων δεν γνώριζε, ούτε συμμετείχε στην προαναφερθείσα συνάντηση στο ξενοδοχείο «ΞΕΝΙΑ», ενώ, σε σχετική ερώτηση ο εκπρόσωπος της «ΕΡΓΑΣΙΣ» απάντησε ότι αποτελεί συνήθη επιχειρηματική πρακτική, η μη συμμετοχή στον διαγωνισμό παρά την έκδοση της απαιτούμενης εγγυητικής επιστολής. Επίσης, ο ανωτέρω εκπρόσωπος [...] δήλωσε ότι έκλεισε και πλήρωσε η εταιρεία του την αίθουσα του ΞΕΝΙΑ, κατόπιν παραγγελίας του προέδρου του τοπικού συνδέσμου εργοληπτών δημοσίων έργων (Σ.Ε.Δ.Ε. Ν. Πέλλας) [...], διότι κάποιος έπρεπε να καλύψει το κόστος, καθώς οι πόροι του συνδέσμου είναι περιορισμένοι, για τη συνάντηση αποκλειστικά εργοληπτών του Νομού Πέλλας. Στη συγκεκριμένη συνάντηση παραβρέθηκε και ο ίδιος και συζητήθηκαν προβλήματα του κλάδου, δεν αποφασίστηκε τίποτα. Αντίθετα, ο προαναφερόμενος πρόεδρος

του τοπικού συνδέσμου εργοληπτών, εξετασθείς ενώπιον της Επιτροπής, δήλωσε κατηγορηματικά ότι ουδεμία συνάντηση και συζήτηση έγινε από τον Σύνδεσμο την προηγούμενη του διαγωνισμού στο ΞΕΝΙΑ. Ακόμα, ο [...], πολιτικός μηχανικός, μέλος του Δ.Σ. της ΕΡΓΟΝΕΤ (προσφεύγουσας), η οποία είναι θυγατρική της εταιρείας ΑΘΗΝΑ ΑΤΕ, η οποία ανήκει στον όμιλο J & P Αβαξ, και εκπρόσωπος αυτής για τον ως άνω διαγωνισμό, κατά την εξέτασή του ενώπιον της Επιτροπής, δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι το τμήμα δημοπρασιών της ΕΡΓΟΝΕΤ ετοίμασε το φάκελο συμμετοχής στο διαγωνισμό, εκλαμβάνοντας ότι ενώ δεν είχε η εταιρεία το κατάλληλο για τη συμμετοχή πτυχίο (για επεξεργασία λυμάτων) θα μπορούσε να συμμετάσχει με «δάνεια εμπειρία» της μητρικής της εταιρείας ΑΘΗΝΑ, και του τον έδωσε, προκειμένου να πάει στην Έδεσσα και να υποβάλει την προσφορά, ως κομιστής, χωρίς ο ίδιος να έχει γνώση του φακέλου. Έφτασε αργά το βράδυ της προηγούμενης του διαγωνισμού και διαπίστωσε, βλέποντας το τεύχος του διαγωνισμού, ότι δεν μπορεί να συμμετάσχει η εταιρεία του, καθόσον δεν αναφερόταν σε αυτό ότι μπορούσε να γίνει επίκληση «δάνειας εμπειρίας», ενώ η εταιρεία του είχε θεωρήσει ότι θα μπορούσαν να συμμετέχουν. Μίλησε με τους υπευθύνους, τους εξήγησε το λόγο για τον οποίο δεν μπορούσαν να συμμετέχουν και του είπαν να επιστρέψει στην Αθήνα, όπερ και έκανε την άλλη ημέρα το πρωί. Επίσης, δήλωσε ότι κατά την παραμονή του στην Έδεσσα δεν συναντήθηκε με κανένα συνάδελφό του. Περαιτέρω, εκτιμήθηκαν στοιχεία που ζητήθηκαν από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πέλλας σε σχέση με άλλα έργα αποκατάστασης Χ.Α.Δ.Α. στον εν λόγω Νομό αλλά και στοιχεία που συλλέχθηκαν για αντίστοιχα έργα σε όλη την ελληνική επικράτεια, προκειμένου να συγκριθούν τα ποσοστά εκπτώσεων που προσέφεραν σε ανάλογα έργα οι επιλεγέντες ανάδοχοι. Από τα ανωτέρω, η έρευνα της Ε.Α. κατέληξε ότι όλες οι ανωτέρω συνεννοήσεις και οι σχετικές διαπραγματεύσεις είχαν ως αντικείμενο τον προκαθορισμό αναδόχου, ήτοι την επιλογή της εταιρείας που θα υπέβαλε την υψηλότερη προσφορά και τον καθορισμό της προσφοράς αυτής, την υποβολή – αναγκαία χαμηλότερων - προσφορών κάλυψης εκ μέρους ορισμένων εμπλεκόμενων, ώστε να δίνεται στην αναθέτουσα η εντύπωση ότι υπάρχει ανταγωνισμός, και την καταστολή υποβολής προσφορών από άλλους έναντι χρηματικού ανταλλάγματος ή

έναντι ανάληψης μέρους του αντικειμένου του έργου («ΕΡΓΑΣΙΣ») δια της συμπερίληψης σε κοινοπρακτικό σχήμα με τον συμφωνημένο ανάδοχο και ανάληψη υπεργολαβίας («ΕΡΓΑΣΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ»), ή δια της ανάληψης υπεργολαβίας («ΑΞΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗ») και, δεδομένου ότι τα σχετικά στοιχεία καταδεικνύουν ότι επήλθε τελικά σύμπτωση βουλήσεων των εμπλεκομένων στα ζητήματα αυτά, εμπίπτουν στην έννοια της απαγορευμένης συμφωνίας (άρθρο 1 παρ.1 ν. 703/1977). Το συμπέρασμα αυτό, σύμφωνα με την Ε.Α., συνάγεται και από το γεγονός ότι : α) μετά τη συνάντηση ορισμένες εταιρείες που συμμετείχαν σ' αυτή απείχαν πράγματι από τον διαγωνισμό, καίτοι είχαν λάβει τεύχος, ή/και είχαν εκδώσει εγγυητική επιστολή για τη συμμετοχή τους («ΕΡΓΑΣΙΣ», «ΛΙΜΕΝΙΚΗ»), β) όσοι συμμετείχαν φαινομενικά στο διαγωνισμό υπέβαλαν χαμηλότερες του προκαθορισμένου αναδόχου («ΜΗΧΑΝΙΚΗ») προσφορές, γ) η εταιρεία «ΕΡΓΑΣΙΣ» απείχε από τον διαγωνισμό και ανέλαβε μέρος του έργου (30%), δ) η εταιρεία «ΑΞΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗ» απείχε από τον διαγωνισμό και ανέλαβε υπεργολαβία κατόπιν συμφωνίας με την ανάδοχο κοινοπραξία, συνεπώς τηρήθηκαν τα συμφωνηθέντα και το συνολικό σχέδιο τέθηκε σε εφαρμογή. Ο αντι-ανταγωνιστικός χαρακτήρας των συμφωνιών/εναρμονισμένων πρακτικών, κατά την Ε.Α., αποδείχθηκε πλήρως από τα συγκλίνοντα στοιχεία της αποδεικτικής διαδικασίας, η δε ως άνω πρακτική συνιστά εξ αντικειμένου παράβαση του ανταγωνισμού ανεξαρτήτως του μεριδίου των εν λόγω επιχειρήσεων στην αγορά, ενώ δέχτηκε ότι παρέλκει η εκτίμηση των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων της εν λόγω σύμπραξης στην αγορά. Περαιτέρω, σύμφωνα με την Ε.Α., δια της υποβολής προσφορών κάλυψης δημιουργήθηκε η πεπλανημένη αντίληψη ότι ο επίμαχος διαγωνισμός διεξάγονταν σε συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού, ενώ, αντίθετα, όλες οι προσφορές, πλην μιας, ήταν εικονικές. Ο εν λόγω διαγωνισμός χειραγωγήθηκε και η ανάδοχος, η οποία προσυμφωνήθηκε, προσδιόρισε το ύψος της προσφοράς της, δεδομένου ότι συμφωνήθηκε με τις συμπράττουσες επιχειρήσεις να μην αντιμετωπίσει πραγματικά ανταγωνιστικές προσφορές. Τα ανωτέρω, κατέληξε η Ε.Α., συνιστούν εξ αντικειμένου παράβαση του ανταγωνισμού και πλήττουν την ελευθερία των συμμετεχόντων να καθορίζουν την τιμολογιακή τους πολιτική. Αντίστοιχα, οι συμφωνίες/εναρμονισμένες πρακτικές ως προς την καταστολή υποβολής

προσφορών, ήτοι ως προς τη μη συμμετοχή συγκεκριμένων εμπλεκόμενων στον διαγωνισμό έναντι ανταλλαγμάτων (χρηματική αποζημίωση), συνιστούν προφανώς εξ αντικειμένου περιορισμό της ατομικής δυνατότητας πρόσβασης στην αγορά για τις επιχειρήσεις που όφειλαν, βάσει των συμφωνηθέντων, να απέχουν. Επομένως, κατά τις διαπιστώσεις της Ε.Α., για το εν λόγω έργο έγινε συντονισμός των οικονομικών προσφορών σε οργανωμένο πλαίσιο - κεντρικό συντονισμό, τουλάχιστον, μεταξύ των εμπλεκόμενων εργοληπτικών επιχειρήσεων. Η συμφωνία των εμπλεκόμενων αφορούσε κυρίως : α) σε εκ των προτέρων επιλογή της εταιρείας που θα υπέβαλε την υψηλότερη έκπτωση και θα αναδεικνυόταν ανάδοχος του έργου, β) σε καθορισμό του ύψους των εκπτώσεων που θα προσέφεραν οι λοιποί εμπλεκόμενοι, οι οποίοι είχαν προσυμφωνηθεί να συμμετέχουν εικονικά σε επίπεδα χαμηλότερα της έκπτωσης του προσυμφωνημένου αναδόχου, ώστε να είναι βέβαιο ότι αυτός θα αναδειχθεί μειοδότης και γ) σε καταστολή της υποβολής προσφοράς εκ μέρους ορισμένων εκ των εμπλεκόμενων έναντι χρηματικού ή άλλου ανταλλάγματος. Στις ως άνω δε ενέργειες εμπλεκόμενες είναι οι εταιρείες « ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ», «ΕΡΓΑΣΙΣ», «ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ», «ΝΙΟΒΗ», «ΕΡΓΟΝΕΤ» (προσφεύγουσα), «ΛΙΜΕΝΙΚΗ», «ΑΞΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗ», ΔΑΣΚΑΛΟΥΔΗΣ Α. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ και «ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΒΑΛΑΣ», οι οποίες πραγματοποίησαν προ της διεξαγωγής του διαγωνισμού την πολυμερή συνάντηση στο ξενοδοχείο «ΞΕΝΙΑ» της Έδεσσας. Τα ανωτέρω, κατά την Ε.Α., προέκυψαν από : 1. Τις αποδείξεις παροχής υπηρεσιών εκπροσώπων τεχνικών εταιρειών, που διέμεναν στον ξενοδοχείο «ΞΕΝΙΑ» την προηγούμενη και την ημερομηνία που είχε κλεισθεί η αίθουσα για την πραγματοποίηση της συνάντησης, 2. Τη χειρόγραφη σημείωση στο ημερολόγιο υποδοχής του ξενοδοχείου σχετικά με την κράτηση της αίθουσας από την εκπρόσωπο της «ΕΡΓΑΣΙΣ», 3. Την επιβεβαίωση της διευθύντριας του ξενοδοχείου «ΞΕΝΙΑ» σχετικά με την πραγματοποίηση συνάντησης τοπικών εργοληπτών-κατασκευαστών του Ν. Πέλλας κατά την επίμαχη ημερομηνία (29.11.2010). 4. Τις χειρόγραφες σημειώσεις στην προσωπική ατζέντα του [...], εκπροσώπου της εταιρείας «ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ», 5. Τις καταθέσεις στελεχών των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και 6. Τα λοιπά ως άνω έγγραφα που εντοπίστηκαν κατά τους επιτόπιους ελέγχους στα γραφεία των

εμπλεκόμενων επιχειρήσεων. Περαιτέρω, ως προς την προσφεύγουσα, η Ε.Α. κατέληξε, κατόπιν συνεκτίμησης όλων των ανωτέρω στοιχείων, ότι ο εκπρόσωπός της [...] συμμετείχε στη συνάντηση του ξενοδοχείου ΞΕΝΙΑ την προηγούμενη του ένδικου διαγωνισμού (29.11.2010), καθώς η συνάντηση διήρκησε και μετά τις 21.00, η συμμετοχή δε αυτή αποτελεί επαρκή απόδειξη της συμμετοχής της στην σύμπραξη (συμφωνία - εναρμονισμένη πρακτική), δεδομένου ότι συμμορφώθηκε με τα συμφωνηθέντα και δεν συμμετείχε στον επίμαχο διαγωνισμό, με αποτέλεσμα τη στρέβλωση της φυσιολογικής λειτουργίας του ανταγωνισμού. Ένα δε μέλος της Επιτροπής διατύπωσε τη συγκλίνουσα άποψη ότι παρόλο που η καθυστερημένη άφιξη του εκπροσώπου της προσφεύγουσας στο προαναφερόμενο ξενοδοχείο καθιστά τη διαπίστωση περί συμμετοχής του στη ανωτέρω συνάντηση οριακή, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας προς αντίκρουση των συγκλινουσών συμππτώσεων και ενδείξεων προς στοιχειοθέτηση της συμμετοχής της στην παράβαση δεν είναι πράγματι πειστικές. Κατόπιν αυτών, η Επιτροπή Ανταγωνισμού εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία επέβαλε κυρώσεις στις πιο πάνω εννέα εμπλεκόμενες εταιρείες, για παράβαση του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 703/1977, λόγω της συμμετοχής τους στη νόθευση του προαναφερθέντος διαγωνισμού, με συντονισμό των οικονομικών προσφορών σε οργανωμένο πλαίσιο, μεταξύ δε των εταιρειών αυτών περιλαμβάνεται και η προσφεύγουσα. Ειδικότερα, σε βάρος της επιβλήθηκε πρόστιμο, το οποίο, αφού λήφθηκε υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης, ο ρόλος της στις διαπιστωθείσες πρακτικές και συμπράξεις, το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας μέχρι την ημερομηνία που έπαυσε, για αυτήν, να ισχύει (Νοέμβριος 2010), ο συνολικός κύκλος εργασιών της για το έτος 2010, καθώς και η παρατεταμένη γενική οικονομική κρίση, προσδιορίσθηκε στο ποσό των 18.875 ευρώ, κατ' εφαρμογή και των ευνοϊκότερων διατάξεων του άρθρου 25 παρ.2 στοιχείο α' του ν. 3959/2011, ενώ, ακόμα, απειλήθηκε αυτή με πρόστιμο και χρηματική ποινή σε περίπτωση συνέχισης ή επανάληψης της παράβασης.

6.Επειδή, ήδη, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' αρχάς, με την κρινόμενη προσφυγή και το επ' αυτής νομότυπα κατατεθειμένο υπόμνημα, ότι

παραβιάσθηκε το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά της για προηγούμενη ακρόασή της, καθώς ενώ η προθεσμία για την κατάθεση των υπομνημάτων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων ενώπιον της Ε.Α. έληγε στις 5.1.2017, η Επιτροπή όρισε ως προθεσμία κατάθεσης προσθήκης – αντίκρουσης έως τις 9.1.2017, προθεσμία η οποία, ενόψει και της εορτής των Θεοφανίων, ήταν μικρότερη της μίας εργάσιμης ημέρας και, ως εκ τούτου, δεν επέτρεπε την επαρκή μελέτη των υπομνημάτων των λοιπών εμπλεκόμενων και την εκ μέρους της προσθήκη - αντίκρουση επί αυτών, ενώ και η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει την ανάγκη επαρκούς χρόνου δέκα ημερών για την κατάθεση προσθήκης – αντίκρουσης, όπως προκύπτει από το άρθρο 14 παρ.4 της 117/16.1.2013 απόφασής της με τίτλο «Κανονισμός Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού». Ο ως άνω ισχυρισμός είναι απορριπτέος, προεχόντως, ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος. Και τούτο διότι, πέραν του ότι από τις επικαλούμενες από την προσφεύγουσα διατάξεις («Οι αντικρούσεις από τα μέρη γίνονται με προσθήκη στο υπόμνημα, οι οποίες κατατίθενται το αργότερο δέκα ημέρες πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης») δεν απαγορεύεται να οριστεί από την Ε.Α. προθεσμία τεσσάρων πλήρων ημερών για την κατάθεση της προαναφερόμενης προσθήκης, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει ότι η ένδικη παράβαση θεμελιώθηκε με βάση τα αναφερόμενα στα υπομνήματα αυτά και, εν πάση περιπτώσει, δεν προβάλλει και τεκμηριώνει τη συγκεκριμένη βλάβη που υπέστη στην άμυνά της, συνεπεία της περιορισμένης, κατ' αυτήν, διάρκειας της προαναφερόμενης προθεσμίας (πρβλ ΣτΕ 2365/2013).

7.Επειδή, περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ακόμα και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι συμμετείχε στη φερόμενη παράβαση, η οποία αφορά την 29^η Νοεμβρίου 2010, έχει επέλθει στο πρόσωπό της η προβλεπόμενη - και ισχύουσα εν προκειμένω - από το άρθρο 25 παρ. 1 περ β του Κανονισμού 1/2003 πενταετής παραγραφή αυτής και δεν δύναται να επιβληθεί σε βάρος της πρόστιμο, καθώς έως τις 16.12.2015, οπότε κλήθηκε από την Ε.Α. ο εκπρόσωπός της [...] για ανωμοτί κατάθεση, είχε πλήρη άγνοια σχετικά με πιθανή εμπλοκή της στην εν λόγω υπόθεση, ενώ οι από 1 και 2.3.2011 και 6.4.2011 επιτόπιοι έλεγχοι της Επιτροπής στις εγκαταστάσεις των λοιπών εμπλεκόμενων επιχειρήσεων δεν διέκοψαν την ανωτέρω παραγραφή,

αντίθετη δε θεώρηση θα παραβίαζε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, αφού ουσιαστικά θα ενέπλεκε σε παράβαση εταιρεία η οποία αφενός έχει πλήρη άγνοια για διοικητικές διεργασίες που τελούνται σε βάρος της και αφετέρου ευλόγως θεωρεί ότι η μη εμπλοκή της στις έρευνες για χρονικό διάστημα που ξεπερνά το χρόνο παραγραφής την αποκλείει από πιθανή μελλοντική εμπλοκή της στην παράβαση και επιβολή προστίμου σε βάρος της. Ακόμα, ισχυρίζεται ότι, σε κάθε περίπτωση, στην εξεταζόμενη υπόθεση είχε παρέλθει ο εύλογος χρόνος (πενταετία) εντός του οποίου η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορούσε να επιβάλλει πρόστιμο σε βάρος της και η επιβολή του ένδικου προστίμου, παρά το πέρας του εύλογου χρόνου, συνιστά κατάφωρη παράβαση του δικαιώματος άμυνάς της, δεδομένου ότι ήταν αδύνατο μετά από τόσο μακρό χρόνο να παρέχει επαρκείς και πλήρεις πληροφορίες, στοιχεία και εξηγήσεις, ώστε να υπερασπισθεί κατάλληλα τον εαυτό της, όπως για παράδειγμα επιβεβαιώνεται από την αδυναμία της να εντοπίσει και προσκομίσει τα αεροπορικά εισιτήρια, με τα οποία ο [...] μετέβη στη Θεσσαλονίκη και επέστρεψε στην Αθήνα. Ενόψει όμως του ότι : α) η ένδικη παράβαση φέρεται να τελέσθηκε από την προσφεύγουσα το Νοέμβριο του έτους 2010 (29 και 30.11.2010), β) η παραγραφή διακόπηκε κατ' αρχάς με τους από 1 και 2.3.2011 και 6.4.2011 επιτόπιους ελέγχους της Επιτροπής στις εγκαταστάσεις των λοιπών εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και η διακοπή αυτή ισχύει για όλες τις επιχειρήσεις που φέρεται να συμμετείχαν στην παράβαση και, επομένως, και για την προσφεύγουσα, σύμφωνα με την παρ.4 του ισχύοντος εν προκειμένω, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 4, άρθρου 25 του Κανονισμού 1/2003, ο οποίος, κατά την ιεραρχία των κανόνων δικαίου, υπερισχύει των γενικών αρχών του δικαίου, παρά τα όσα, «contra legem», υποστηρίζει η προσφεύγουσα, γ) η παραγραφή διακόπηκε εκ νέου και με την ανωμοτί εξέταση ενώπιον της Ε.Α του εκπροσώπου της προσφεύγουσας [...], στις 16.12.2015, οπότε άρχισε εκ νέου να τρέχει ο χρόνος αυτής (πέντε έτη) και δ) η προσβαλλομένη εκδόθηκε στις 20.3.2017, ήτοι πριν την παρέλευση πενταετίας από την ως άνω εκ νέου έναρξη της παραγραφής (16.12.2015) αλλά και πριν την παρέλευση δεκαετίας από την παύση της φερόμενης παράβασης (άρθρ. 25 παρ.6 του ανωτέρω Κανονισμού), το Δικαστήριο κρίνει ότι η αποδιδόμενη σε βάρος της προσφεύγουσας παράβαση δεν είχε

παραγραφεί, κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλομένης, ούτε, βεβαίως, ενόψει της ειδικής ρύθμισης που τίθεται στις προαναφερόμενες διατάξεις, σχετικά με τις προθεσμίες για την άσκηση των εν λόγω εξουσιών της Επιτροπής, είχε παρέλθει ο εύλογος χρόνος για την επιβολή του προστίμου ή για τη διοικητική δράση της Επιτροπής. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει κατά τρόπο ειδικό και ορισμένο τη συγκεκριμένη βλάβη που υπέστη στην άμυνά της λόγω της παρέλευσης πενταετίας από την τέλεση της φερόμενης παράβασης έως την κλήση της ενώπιον της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, οι ως άνω ισχυρισμοί πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

8.Επειδή, η προσφεύγουσα προβάλλει, ακόμα, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που την αφορά, εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 1 παρ.1 του ν. 703/1977 και με πλημμελή αιτιολογία και εσφαλμένη εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι προϋπόθεση της αναγνώρισης στο πρόσωπο μιας εταιρείας τέλεσης νόθευσης διαγωνισμού συνιστά η αντικειμενική δυνατότητα αυτής να συμμετάσχει στο διαγωνισμό και να είναι σε θέση να υποβάλει προσφορά, η οποία να μπορεί να γίνει δεκτή, να αξιολογηθεί και να ληφθεί υπόψη. Εν προκειμένω όμως, τούτη δεν ήταν στην αντικειμενική θέση να υποβάλει προσφορά, καθόσον δεν διέθετε το απαραίτητο για τη συμμετοχή στον εν λόγω διαγωνισμό πτυχίο στην εξειδικευμένη κατηγορία των έργων καθαρισμού και επεξεργασίας νερού και υγρών, στερεών και αερίων αποβλήτων. Ως εκ τούτου, εφόσον ήθελε κριθεί ότι πράγματι κάποιες εργολήπτριες εταιρείες προέβησαν σε αντιαγωνιστική σύμπραξη, προς νόθευση του διαγωνισμού, δεν είχαν λόγο ή κίνητρο να αναγνωρίσουν δικαίωμα αποζημίωσης σε μία εταιρεία για την οποία γνώριζαν ότι δεν ήταν σε θέση να υποβάλει προσφορά μεμονωμένα και, συνεπώς, δεν αποτελούσε ανταγωνιστή τους. Ακόμα, ο εκπρόσωπός της [...] : α)αφίχθη στο ξενοδοχείο ΞΕΝΙΑ στις 22.55 της προηγούμενης του διαγωνισμού, όπως προκύπτει από το βιβλίο εισόδου του ΞΕΝΙΑ, ήτοι μετά τη λήξη της επικαλούμενης συνάντησης (18.00 – 21.00) και ενώ από τις εγγραφές στο ημερολόγιό του [...] - το οποίο αποτελεί και το πιο σημαντικό αποδεικτικό στοιχείο για τη στοιχειοθέτηση της παράβασης και στο οποίο πουθενά δεν αναφέρεται η ίδια ή ο εκπρόσωπός της - προκύπτει ότι στις 23.00 υπήρξε άλλη συνάντηση

εκπροσώπων εμπλεκόμενων εταιρειών σε άλλο σημείο της πόλης και β) ανεχώρησε την άλλη ημέρα το πρωί, πριν τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, όπως προκύπτει από το ίδιο βιβλίο, κατόπιν εντολής των προϊσταμένων του, έπειτα από τη διαπίστωση του λάθους στο οποίο είχε υποπέσει η εταιρεία τους εξαιτίας του οποίου είχαν θεωρήσει λανθασμένα ότι μπορούσαν να λάβουν μέρος στο διαγωνισμό με «δάνεια εμπειρία» της μητρικής τους εταιρείας, χωρίς να συναντήσει οποιονδήποτε άλλον εργολήπτη. Η δε Επιτροπή Ανταγωνισμού από ουδέν στοιχείο (δηλώσεις, μαρτυρικές καταθέσεις, έγγραφές ως άνω ημερολογίου, λοιπά έγγραφα στοιχεία) αποδεικνύει κάποιας μορφής συνάντηση ή έστω επαφή μεταξύ της προσφεύγουσας και των υπόλοιπων εργοληπτικών εταιρειών αλλά στηρίζεται σε απλές εικασίες, οι οποίες είναι αντίθετες με το τεκμήριο αθωότητας. Από τα ανωτέρω καθίσταται εμφανές, κατά τους ισχυρισμούς της, ότι δεν τέλεσε την ένδικη παράβαση και, σε κάθε περίπτωση, η Ε.Α. δεν αιτιολογεί επαρκώς την επέλευση των όρων που το άρθρο 1 παρ.1 του ν. 703/1977 απαιτεί για τη διαπίστωση της παράβασης, είτε αυτή ήθελε αναγνωριστεί ως αντανταγωνιστική συμφωνία είτε ως εναρμονισμένη πρακτική.

9. Επειδή, κατ' αρχάς, δεδομένου ότι είναι γνωστή σε όλους η απαγόρευση της συμμετοχής σε πρακτικές ή συμφωνίες που θίγουν τον ανταγωνισμό καθώς και οι κυρώσεις που δύνανται να επιβληθούν στους παραβάτες, είναι συνηθισμένο να μην αναπτύσσονται φανερά οι σχετικές δραστηριότητες, να πραγματοποιούνται μυστικές συνεδριάσεις και να περιορίζονται στο ελάχιστο τα συναφή έγγραφα. Για το λόγο αυτό, η ύπαρξη μιας συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ επιχειρήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 703/1977, μπορεί να συναχθεί, σύμφωνα με τα γενόμενα δεκτά στη σκέψη 3, και από έναν ορισμένο αριθμό συμπτώσεων ή ενδείξεων οι οποίες, έστω και αν αυτοτελώς εξεταζόμενες είναι ανεπαρκείς, συνεκτιμώμενες αρκούν για να στηρίξουν δικαστικό τεκμήριο περί την συνδρομή περιστάσεων που (συνεκτιμώμενες και αυτές) στοιχειοθετούν (άμεσα ή έμμεσα, δια της συναγωγής περαιτέρω δικαστικού τεκμηρίου) την διαπραξη της παράβασης. Στην προκειμένη δε περίπτωση, τα επικαλούμενα από την Επιτροπή Ανταγωνισμού αποδεικτικά στοιχεία, όπως αυτά αναλυτικά αναφέρονται στη σκέψη 5 - και ιδιαίτερα οι εγγραφές στο

ημερολόγιο του [...] για την κρίσιμη περίοδο, οι εγγραφές στο ημερολόγιο υποδοχής του ξενοδοχείου ΞΕΝΙΑ ως προς την ενοικίαση αίθουσας την προηγουμένη του διαγωνισμού (από τις 18.00 – 21.00), με έξοδα της ΕΡΓΑΣΙΣ, η ώρα άφιξης και αναχώρησης όσων από τους εκπροσώπους των εμπλεκόμενων εταιρειών διέμειναν από 29 έως 30 Νοεμβρίου 2010 στο ανωτέρω ξενοδοχείο, οι αποδείξεις παροχής υπηρεσιών που εκδόθηκαν σχετικά, η δήλωση της διευθύντριας του ξενοδοχείου, σχετικά με την ως άνω συνάντηση, η σχετική δήλωση του εκπροσώπου της ΕΡΓΑΣΙΣ, η κατηγορηματική άρνηση του προέδρου του ΣΕΔΕ Ν. Πέλλας σε όσα ισχυρίσθηκε για την ως άνω συνάντηση στο ΞΕΝΙΑ ο εκπρόσωπος της ΕΡΓΑΣΙΣ – σε συνδυασμό και με τον αριθμό των εργοληπτών που εν τέλει έλαβαν μέρος στο διαγωνισμό στις 30.11.2010 (6 από τους 43 που είχαν λάβει τεύχη), παρότι είχαν εκδοθεί και από άλλους εγγυητικές επιστολές συμμετοχής, όπως για την εταιρεία ΕΡΓΑΣΙΣ, η οποία είχε λάβει εγγυητική επιστολή ύψους 71.223 ευρώ, τα αποτελέσματα του διαγωνισμού, τα συμφωνητικά υπεργολαβίας και παροχής τεχνικών συμβουλών που συνήφθησαν στη συνέχεια με την ανάδοχο του έργου (ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Α.Ε.) και εργολήπτριες εταιρείες οι οποίες ενώ είχαν λάβει τεύχη του διαγωνισμού (και μάλιστα μία εξ αυτών, όπως προελέχθη, είχε εκδόσει εγγυητική επιστολή ύψους 71.223 ευρώ) δεν συμμετείχαν σε αυτόν και οι οποίες αναφέρονται, όπως και η ανάδοχος του έργου, στο ημερολόγιο [...] ως παρευρεθείσες σε συναντήσεις της προηγουμένης του διαγωνισμού (στις 18.04 και 23.00, στο ΞΕΝΙΑ και στο Σταθμό, αντίστοιχα), συνεκτιμώμενα, συνολικά, συνιστούν σοβαρές και συγκλίνουσες ενδείξεις, οι οποίες, συνεκτιμώμενες, αρκούν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, για να στηρίξουν δικαστικό τεκμήριο περί του ότι την προηγουμένη του διαγωνισμού πραγματοποιήθηκε συνάντηση, στο ξενοδοχείο ΞΕΝΙΑ, εργοληπτών που είχαν λάβει τεύχη για το διαγωνισμό, η οποία είχε ως αντικείμενο τον προκαθορισμό αναδόχου, ήτοι την επιλογή της εταιρείας που θα υπέβαλε την υψηλότερη προσφορά και τον καθορισμό της προσφοράς αυτής, την υποβολή – αναγκαία χαμηλότερων - προσφορών κάλυψης εκ μέρους ορισμένων εμπλεκόμενων, ώστε να δίνεται στην αναθέτουσα η εντύπωση ότι υπάρχει ανταγωνισμός, και την καταστολή υποβολής προσφορών από άλλους έναντι

χρηματικού ανταλλάγματος ή έναντι ανάληψης μέρους του αντικειμένου του έργου δια της συμπερίληψης σε κοινοπρακτικό σχήμα με τον συμφωνημένο ανάδοχο και ανάληψη υπεργολαβίας, ή δια της ανάληψης υπεργολαβίας και, δεδομένου ότι τα σχετικά στοιχεία (αριθμός υποβαλλόντων προσφορά – αποτελέσματα διαγωνισμού – μετέπειτα συνεργασίες επί του ένδικου έργου) καταδεικνύουν ότι επήλθε τελικά σύμπτωση βουλήσεων των εμπλεκομένων στα ζητήματα αυτά, εμπίπτουν στην έννοια της απαγορευμένης συμφωνίας του άρθρου 1 παρ.1 ν. 703/1977, ήτοι της συμφωνίας με αντικείμενο τη νόθευση του ανταγωνισμού. Περαιτέρω, ως προς την προσφεύγουσα εταιρεία, κατά πρώτον, τούτη πληρούσε τις προϋποθέσεις συμμετοχής της στο διαγωνισμό, εφόσον, παρά την μη κατοχή πτυχίου στην εξειδικευμένη κατηγορία των έργων καθαρισμού και επεξεργασίας νερού και υγρών, στερεών και αερίων αποβλήτων, εφόσον δεν απαγορευόταν από την διακήρυξη του διαγωνισμού, μπορούσε να συμμετέχει με «δάνεια εμπειρία» της μητρικής εταιρείας, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών ως αβασίμων, αλλά και σε κοινοπραξία. Κατά δεύτερον, τούτη, όπως δεν αμφισβητείται και από την ίδια, ενώ είχε λάβει τεύχος για το διαγωνισμό, διέθετε εγγυητική επιστολή συμμετοχής σε αυτόν, ο εκπρόσωπός της [...] μετέβη από την Αθήνα στην Έδεσσα την προηγούμενη του διαγωνισμού, προκειμένου να συμμετάσχει σε αυτόν, έχοντας σχετική προσφορά, και διέμεινε στο ξενοδοχείο ΞΕΝΙΑ, στο οποίο και πραγματοποιήθηκε η ως άνω συνάντηση, παρά ταύτα, δεν μετείχε τελικά στο διαγωνισμό, καθώς ο εκπρόσωπός της έφυγε το πρωί από το ξενοδοχείο, πριν την έναρξη του διαγωνισμού, με προορισμό την Αθήνα. Τα ως άνω περιστατικά, ακόμα και εάν δεν αρκούν, αυτά και μόνα, για τη συναγωγή δικαστικού τεκμηρίου για τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στην ένδικη παράβαση (ενόψει του ότι ο εκπρόσωπος της αφίχθη στο ξενοδοχείο την προηγούμενη του διαγωνισμού καθυστερημένα σε σχέση με άλλους συμμετέχοντες), κατά τα γενόμενα δεκτά στη σκέψη 3, αρκούν, ωστόσο, για να θεμελιώσουν υποχρέωση αυτής να παράσχει μια πειστική εναλλακτική εξήγηση για την συμπεριφορά της. Όσα όμως προβάλλει περί λάθους εκτίμησης ως προς τη δυνατότητά της να συμμετέχει στο διαγωνισμό, σε κάθε περίπτωση, δεν συνιστούν πειστική εξήγηση για μία εταιρεία όπως αυτή, η οποία είναι μέλος ενός από τους

μεγαλύτερους κατασκευαστικούς ομίλους της Ελλάδας, με έμπειρα στελέχη και κατά τεκμήριο ορθολογική κατανομή ανθρώπινων και οικονομικών πόρων. Ως εκ τούτου, ελλείπει πειστικής εναλλακτικής εξήγησης για την ως άνω συμπεριφορά της (λήψη τευχών διαγωνισμού, έκδοση εγγυητικής επιστολής, προετοιμασία φακέλου προσφοράς, μετάβαση στελέχους της από την Αθήνα στην Έδεσσα για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό, διαμονή αυτού στο ξενοδοχείο όπου πραγματοποιήθηκε η ως άνω συνάντηση και παρά ταύτα αναχώρηση την επομένη το πρωί – ημέρα του διαγωνισμού – χωρίς να συμμετάσχει σε αυτόν), κατά την κρίση του Δικαστηρίου, στοιχειοθετείται η εκ μέρους της προσφεύγουσας διάπραξη της ένδικης παράβασης του άρθρου 1 παρ.1 του ν. 703/1977, ήτοι της συμμετοχής της στην προαναφερόμενη απαγορευμένη συμφωνία με αντικείμενο την - έναντι ανταλλάγματος - νόθευση του ανταγωνισμού, δεδομένου ότι συμμορφώθηκε με τα συμφωνηθέντα και δεν συμμετείχε στον επίμαχο διαγωνισμό, με αποτέλεσμα τη στρέβλωση της φυσιολογικής λειτουργίας του ανταγωνισμού. Συνεπώς, νομίμως και ορθώς επιβλήθηκε σε βάρος της, για την αιτία αυτή, το ένδικο πρόστιμο, το ύψος του οποίου (18.875 ευρώ), άλλωστε, δεν αμφισβητείται, όσα δε περί του αντιθέτου προβάλλονται από αυτήν πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

10.Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή. Περαιτέρω, πρέπει να καταπέσει το παράβολο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρ. 277 παρ.9 του ΚΔιοικΔικ) και να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ύψους τριακοσίων σαράντα ενός (341,00) ευρώ (άρθρ. 275 παρ. 1 του ΚΔιοικΔικ).

ΔΙΑΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του Δημοσίου.

Υποχρεώνει την προσφεύγουσα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ποσού τριακοσίων σαράντα ενός ευρώ (341,00 €).

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 10 Σεπτεμβρίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΟΥΤΡΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΑΚΑΛΗ

Η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στην ίδια πόλη, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση της 30^{ης} Οκτωβρίου 2018 με τη συμμετοχή του Εφέτη Δ.Δ. Δημητρίου Χ. Τοπάλογλου, στη θέση της απουσιάζουσας λόγω αναρρωτικής άδειας Εφέτη Δ.Δ. Ευτυχίας Κούρλα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΟΥΤΡΙΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ